

PROSTĚ PROSTĚJOV: 40 let ve městě s poezií. Wolkrův Prostějov 1957-1996. Sest. Jiří Hraše. Praha, IPOS 1997. 106 s. kART.

PUHAČ, Vladimír: Hanácké divadlo v Prostějově.

AS 1968, č. 2, s. 23; 1976, č. 3, s. 16-17.

TUNYS, Ladislav: Hodně si pamatuju... Perličky v duši Raoula Schránila. Praha, Ametyst 1998, s. 132.

VITÁSEK, Vojtěch: Pamětní kniha divadelního kroužku Strany sociálně demokratické v Prostějově. Rkp. 1900. M Prostějovska, sg 8045.

VITÁSKOVÁ, Karla: Vzpomínky na mého otce Vojtu Vitáska, dělnického spisovatele a herce, plumlovského rodáka. Rkp. 6 s. kART.

ZBOŘILOVÁ, Libuše: Seznam divadelních souborů Jihomoravského kraje. Rkp. 1997, s. 7.

ZEMAN, Oldřich - KÜHNDEL, Jan - GRABMÜLLER, Jiří: Národní dům v Prostějově, památka moderní české architektury. Prostějov, Od 1957. 20 s.

ZLÁMAL, Jindřich: 50 let divadelní činnosti. Almanach. Okresní museum a A v Prostějově.

DNM: C 13.198, PI ODi, C 13.182-3, 2 PI ODi.

478 / Loutkové divadlo TJ Sokol 1950. Marionety vodil K. Zrotal, J. Parobek a Fr. Dvořák

 Hraní LD se v hotelu U tří králů od konce 1904 věnoval býv. div. ředitel Ant. Štändera, který zde žil. Jeho zásluhou zde poprvé po Praze na stálé scéně pravidelná loutková představení. 1904 14 her, všechny - až na 1 - reprízovány. 1905 7 her, Čarostřelec a Slepý mládenec 2x. Od nové sezony se v důsledku požáru U tří králů h. v Hubálkově restauraci na Rudolfově náměstí (říjen 1905-březen 1906). Po Štänderově smrti (1906) LD nepokračovalo. 1908 postavena sokolovna, 1910 zal. LD Sokola, 7 členů, nákladné a výpravné LD, h. každou neděli ve velkém sále sokolovny. 1926-1938 ved. řídící uč. ign. Pacholík, marionety 60 cm (1932 dostal k sedmdesátinám od sochaře Třísky loutku, na níž zachycena jeho vlastní podoba). 1934 19 členů, 2 členové účast v loutkářské škole ve Zlíně, loutky na loutkářské výstavě v Praze, h. cca 19 her ročně, z toho 7-9 v premiéře, knihovna LD o 919 svazcích. Často uváděny hry V. Baldessari-Plumlovské, rodačky z nedalekého Plumlova. Za 2. svět. v. činnost přerušena, jednotě zabaven majetek, sokolovna převzata německými orgány. 1941 činná LD v kině Slavia, 1943 pod záštitou OPM otevřeno LD v dětském domově na Tetíně.

1946-1949 LD Sokola ved. V. Ševčík, fotograf, nové jeviště v přednáškovém sále sokolovny, 35 loutek 60 cm, 5 kusů 40 cm, v první poválečné sezoně 32 představení. Po 1948 sokolovna majetkem TJ OP Prostějov, změna souboru na LS ZK ROH OP. Od 1949 ved. Jos. Parobek. Od 1950 povinnost každoročně předkládat seznam her ke schválení. 1950 z předloženého seznamu vyřazeny jako „závadné“ Ubrousku, prostří se (Tesařová), Kašpárek krotitelem zlé ženy (Čech), Vila Dobrunka, Kašpárek na čarovném ostrově (obě E. Stoklas), Honza pánem (Drozd), Dračí nevěsta (Habersbergerová), Jak Kašpárek vysvobodil princeznu (Homolka), O zakleté labuti (Jar. Průcha). 1952 sokolský majetek zabaven a převeden do ČSTV, mnozí členové Sokola, včetně části členů LD, vyloučeni. LD pod hlavičkou OP, ještě koncem 60. let, stále ved. J. Parobek, 489 představení do 1968. Posléze přestal hrát, loutky a kulisy předány na venkov (údajně do Vícova), kde prý ve stodole shořely. V 80. letech sál v sokolovně přebudován na Síně tradic sjednocené tělovýchovy. 1951-1990 LD ZK ROH Železáren, ved. V. Rubešová, P. Arnošt, marionetové divadlo s rozdělenou interpretací. H. v ZK Hanáckých železáren, dům po 1990 vrácen v restituci. LS přišel o působišť a skončil. 1954 činný Maňáskářský soubor učitelů a zaměstnanců školské správy, pravidelná představení pro děti v místní nemocnici. Během 3 let 92 představení na různých místech, hl. krátké hříčky, např. O pejskovi a kočičce, Káčátko, Jak pejsek a kočička myli podlahu, Míša a Máša, činný v 90. letech.

1983 zal. LD Starost, ved. r. a h. J. Večeřa, h. a autor úprav I. Čech, od 1990 i r., h. a autor textů T. Zelený. Zač. s rodinným divadlem, od 1987 h. s historickými marionetami s odkrytým vedením, důraz na hereckou práci, živou hudbu a písničky z vlastní dílny, často pod širým nebem, orientace na jarmareční divadlo

479 / Loutkové divadlo Starost. Loutkáři spolu s loutkami na jevišti ve hře Marcelino a Boronelli, 1990.